

Modbydelighed, at han tog Ordet. Det ærede Medlem, for hvem Ordet ligger saaledes paa Tungen, kan komme til at sige noget, der bringer os til at forstaa, at man ikke skal veje hans Ord alt for nøje. Han sagde nemlig senere hen, idet han vendte tilbage til Hørup: „Hvad der gør, at jeg yderligere kunde have Lyst til at bruge Hørups Ord om den inderlige Ulyst, hvormed jeg tager Ordet under“ o. s. v. Det ærede Medlem havde Lyst til at vidne om sin Ulyst, det var, ligesom man vilde sige: Jeg føler en inderlig Glæde ved at give min store Sorg Udtryk. Det er den Slags Vendinger, man kommer til, naar man taler og stabler sig op til en Indignation, der er uægte, saa uægte, som det ærede Medlems Indignation er. Det ærede Medlem brugte Ord af Hørup fra en vis given Lejlighed, den højtærede Finansminister har allerede oplyst hvilken, og jeg skal nærmere forklare, hvorledes hele dette Forhold formede sig, da det var typisk for den politiske Tilstand paa denne Tid.

Fattiglovens anden Behandling sluttede den 28. Januar. Fra den 28. Januar til den 9. Marts blev der ikke holdt noget Udvalgs møde. I Mellemtiden var Forslagets § 64 taget ud efter Beslutning ved private Sammenkomster uden for Tinget og uden for Udvalget, sendt op i Ministeriet og stykket ud, og her blev saa Paragraffen i Løbet af 6 Uger omformet til en saakaldet Alderdomsunderstøttelseslov. Den 9. Marts blev Udvalget kaldt sammen til et Møde, altsaa første Gang efter at anden Behandling af Fattigloven var afsluttet her i Tinget. Ordføreren, det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Ravn), et af de Medlemmer, som det ærede Medlem gav Karakter, som hørende til de bedre Elementer af det forhenværende moderate Parti, dette Medlem udtalte i Udvalget, at nu var her et Forslag — det blev omdelt i samme Øjeblik, det var den omdannede § 64, som Højre og de moderate agtede at indbringe i Tinget — og saa spurgte han Venstremændene i Udvalget, om de vilde være med som Forslagsstillere. De bad om en Dags Betænkningstid; det blev nægtet, og en Time efter var Forslaget anmeldt fra Formandspladsen. To Dage efter kom Forslaget til første Behandling. Det var, da denne første Behandling begyndte, at Hørup brugte de Ord, at det var med Ulyst, for ikke at sige med Modbydelighed, at han tog Ordet under saadanne Omstændigheder, og det vil kunne forstås ikke blot af det, der var gaaet forud, men ogsaa af det,

som han selvfølgelig, efter hvad der ellers i øvrigt skete paa den Tid, kunde forudsætte netop vilde ske under denne Sags fortsatte Behandling. Denne Sag, der altsaa rørte ved et stort, vigtigt, socialt Spørgsmaal, blev sat paa Dagsordenen to Dage efter, at den var bleven forelagt Tinget, og Forhandlingen deraf blev tilendebragt paa en Dag. Berg og Hørup havde talt hver en Gang. Da de forlangte Ordet anden Gang for at give Tilsvar paa det, der var fremkommet i Anledning af deres første Foredrag, blev der begæret Afslutning af Forhandlingerne, og dermed var den Potte ud. Hvorledes kan det ærede Medlem sammenligne de Forhold, der da fandt Sted, med det, der her sker over for de Skattelove, som vi have behandlet i Udvalg og Fællesudvalg gennem en Aarrække, i 7 Samlinger? Det er jo ganske og aldeles hen i Vejret! Derfor kan jeg forstaa, at det ærede Medlem kan komme til at tale paa den Maade, han gør, dialektisk færdig, som han er, naar han siger, at han har Lyst til at tale om den Ulyst, hvormed han gaar til disse Forhandlinger.

Nej, her er en Sammenligning saa aldeles umulig; det ærede Medlem kunde lige saa godt foretage en Sammenstilling mellem et Poppeltræ og et Tordenskrald og spørge, hvad der er højest, det ene eller det andet, naar han sammenligner det, der da skete, med det, her ligger for. Det var selve Maaden, hvorpaa man gik frem, og det var selve Synet og Afgørelsen rent sagligt set, der her gav sig Udslag, men det store, det, der i endnu højere Grad skiller det, der forefaldt den Gang, fra det, der her foregaar, er jo det, at en Del af dem, der vare valgte sammen med os andre til at kæmpe mod det provisoriske Regimente, til at kæmpe mod Provisoriets Indehavere og Udfoldere, Ministeriet Estrup, at de rottede sig sammen med dette Ministerium og dette Ministeriums Tilhængere og næst at løbe bort paa de saglige Spørgsmaal stiledet henimod at tilvejebringe det Forlig, som de havde lovet deres Vælgere ikke at slutte. Jeg gentager: Hvorledes kan det ærede Medlem paatage sig den Opgave at være Defensor for Landstingsmanden for 8de Kreds (Dalsgaard)? Hvorledes kan han sammenligne det med det Forhold, at Venstrereformpartiets Medlemmer i Landstinget ønske at faa en Sammenkomst med Medlemmerne af Folketingets tidligere Skatteudvalg for at være i Rapport med dem og i Forstaaelse med dem under Forhandlingen af Sagen oppe i Landstinget?